

عنوان مقاله:

بازتاب آرایه های بدیع معنوی در شعر وفایی شوشتری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

فاطمه سلمان نژادیان - کارشناسی ارشد، زبان و ادبیات فارسی، پیام نور مرکز خرمشهر، خرمشهر، ایران

خلاصه مقاله:

علم بدیع، علم آرایش کلام و عرصه ی هنرنماییهای شاعر است. دانشی که زمینه های زیبایی، جذابیت و ایجاد موسیقی در کلام می شود و کلام را از سطح عادی به کلام ادبی تبدیل می کند. وفایی شوشتری از شاعران توانمند دوره قاجار است که دیوانش سرشار از شعرهای دینی و مذهبی است. او در این شعرها هنر شاعری خویش را به نمایش گذاشته است و از صنایع گوناگون بدیعی اعم از صنایع بدیع لفظی و بدیع معنوی بهره مند شده است. این شاعر جهت تاثیرگذاری و انتقال بهتر مضامین دینی و عقیدتی از جنبه های زیبایی شناسی علم بدیع بهره برده است. یافته های پژوهش حاکی از آن است که وفایی شوشتری از آرایه های بدیع معنوی اعم از تناسب، تضاد، ایهام، تلمیح، تضمین، حسن تعلیل و سایر صنایع بدیعی استفاده کرده است. آرایه های تضمین، تنسیق الصفات، تناسب و تضاد پربسامدترین آرایه های بدیع معنوی در شعر او هستند.

کلمات کلیدی:

بدیع، شعر، وفایی شوشتری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1758497>

